

Pan
Profesor zw. dr hab. inż. Józef SZARAWARA dr h. c.

Szanowny Panie Profesorze,

Blisko sześćdziesiąt lat studiów i pracy zawodowej łączy Pana Profesora Wydziałem Chemicznym Politechniki Śląskiej. Były to lata pracy dla dobra wielu pokoleń studentów i młodszych pracowników, dla dobra naszego środowiska polskiej chemii.

Za te wszystkie lata i za każdy z tych około dwudziestu tysięcy dni wyjątkowej owocnej pracy dziękujemy z całego serca.

Z okazji osiemdziesiątej rocznicy Urodzin, w imieniu Rady Wydziału i swoim własnym składam Panu Profesorowi najserdeczniejsze życzenia dalszej wieloletniej aktywności w dobrym zdrowiu i kondycji.

Może nie czas i miejsce na przypomnienie wszystkich dokonań Pana Profesora. Jestem przekonany, że podjęta jednogłośnie w dniu 18 lutego 2004 roku uchwała Rady Wydziału o wszczęciu postępowania w sprawie nadania Panu wysokiej godności Honorowego Profesora Politechniki Śląskiej, znajdzie poparcie Senatu i już w niedługim czasie będziemy mieli honor i przyjemność poznać na odpowiedniej uroczystości wiele szczegółów z życia prywatnego i zawodowego Pana Profesora.

Z wyrazami najgłębszego szacunku

Jerzy Suwiński

fot. 4.

Postaci polskiej chemii w nauce i technice

People of Polish chemistry in science and engineering

Jubileusz 80-lecia Profesora Józefa Szarawary

Gliwice, 26 lutego 2004 r.

Profesor *Józef Szarawara* urodził się 26 lutego 1924 roku w Raclawicach Kościuszkowskich. W 1950 roku ukończył studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej. Tutaj też rozpoczął pracę zawodową w 1949 roku, w Katedrze Technologii Wielkiego Przemysłu Nieorganicznego. Z Wydziałem Chemicznym Politechniki Śląskiej związał Profesor całą swoją działalność naukową i dydaktyczną, przechodząc przez stanowiska asystenta, adiunkta, docenta – aż do profesora, zdobywając kolejne stopnie i tytuły naukowe. W 1959 roku doktoryzuje się, w 1963 habilituje, tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskuje w 1975 r. Tytuł profesora zwyczajnego otrzymał dopiero w 1987 roku, z 6-letnim opóźnieniem od daty złożenia wniosku (1981 r.). Opóźnienie było związane z podpisem Profesora, złożonym pod protestem w sprawie zabójstwa księdza Jerzego Popiełuszki. Od 1970 r. aż do momentu przejścia na emeryturę pełnił funkcję kierownika, początkowo Zespołu a następnie Zakładu Technologii Nieorganicznej. Niezależnie od pracy na Wydziale Chemicznym, Profesor *Szarawara* pracował przez szereg lat w Instytucie Syntezy Chemicznej w Gliwicach, a następnie w Instytucie Nawozów Sztucznych w Tarnowie. Przez wiele lat pełnił obowiązki konsultanta naukowego w Instytucie Podstaw Inżynierii Środowiska PAN w Zabrze.

Prof. *Józef Szarawara* posiada poważny i ogólnie uznany dorobek naukowy. Jest autorem cennej książki pt. „Termodynamika Chemiczna” (575 str.) wydanej w 1969 roku. Drugie wydanie (550 str.), całkowicie zmienione, ukazało się w 1985 r. Już po przejściu na emeryturę przygotował Profesor następne dzieło pt. „Termodynamika chemiczna stosowana”. Wspólnie z *J. Skrzypkim* w 1980 r. napisał podręcznik akademicki pt. „Podstawi inżynierii reaktorów chemicznych” (435 str.), przeznaczony dla studentów wyższych uczelni technicznych, a także projektantów, technologów i pracowników naukowo-badawczych. Drugie, uaktualnione wydanie tego podręcznika, przygotowane wspólnie z *J. Skrzypkim* i *A. Gawdzikiem*, ukazało się w 1991 r. Książki te ukazały się nakładem znanej oficyny – Wydawnictw Naukowo-Technicznych, w serii „Inżynieria Chemiczna”.

Działalność naukowo-badawcza Profesora *Józefa Szarawary* obejmuje wiele obszarów technologii i inży-

nierii chemicznej, termodynamiki stosowanej, kinetyki i inżynierii reakcji chemicznych. Jest On autorem, bądź współautorem, 106. publikacji w czasopismach naukowych. Jest również autorem lub współautorem ponad siedemdziesięciu referatów i publikacji wydanych w materiałach konferencyjnych.

Profesor wraz z kierowanymi przez siebie zespołami wykonał szereg prac badawczych dla określonych technologii. Celem tych prac było rozwiązanie ważnych problemów fizykochemicznych, w tym zagadnień statyki i kinetyki chemicznej oraz opracowanie równań kinetycznych. Na szczególne wyróżnienie zasługują, wykonane pod Jego kierunkiem, prace wyjaśniające kontrowersyjne proble-

my statyki procesu wytwarzania mocznika oraz opracowany model kinetyczny syntezy mocznika, co umożliwia optymalne projektowanie reaktorów ciśnieniowych w tej niezwykle trudnej, ale bardzo ważnej dla przemysłu nawozowego, technologii. Innym ważnym obszarem badań Profesora była statyka i kinetyka utleniania ditlenku do tritlenku siarki w tlenie, w warunkach podwyższonego ciśnienia oraz w warunkach niestacjonarnych z przerzutem gazu. Otrzymano wyniki o znaczeniu praktycznym, ważnym dla celów projektowych jednostek przemysłowych. W wyniku analizy termodynamicznej procesu konwersji metanu wykazano, że zjawisko powstawania sadzy i zatrucia katalizatora w tym procesie jest problemem przede wszystkim kinetycznym

a nie termodynamicznym. Przeprowadzone pod Jego kierunkiem Profesora badania statyki i kinetyki niskociśnieniowego procesu syntezy metanolu, doprowadziły do stwierdzenia występowania interesującego zjawiska ekstremów funkcji równowagowych, opracowania równania kinetycznego, nadającego się do celów projektowych, oraz do określenia obszarów występowania wielokrotnych stanów stacjonarnych w reaktorze do syntezy metanolu. W polu zainteresowań Profesora *Szarawary* znalazły się również zagadnienia związane z rozkładem rzeczywistego czasu przebywania w reaktorze przepływowym. Ustalone zależności teoretyczne pozwoliły na przeprowadzenie analizy dynamiki pracy reaktora do syntezy mocznika. Teoretyczne rozważania Profesora i współpracowników nad obszarem procesów heterogenicznych doprowadziły do sformułowania tzw. kryterium temperatu-

Pan Profesor Józef Szarawara
w dniu Jubileuszu 80. urodzin

rowego znajdującego zastosowanie w analizie procesów kontaktowych. W swoich pracach zajmował się Profesor również termodynamiką roztworów gazów rzeczywistych i roztworów elektrolitów oraz analizą równowagi fazowej i chemicznej układów gaz-ciecz w technologicznych procesach absorpcyjnych. W ostatnich latach w obszarze zainteresowań naukowych Profesora znalazły się procesy oczyszczania spalin na sorbentach węglowych. Obejmują one zarówno prace badawcze jak również matematyczny i fizykochemiczny opis procesów sorpcji ditlenku siarki, katalitycznej redukcji tlenków azotu oraz regeneracji zużytego sorbentu.

Opracowany w latach 1973-75 trzypięciowy skrypt pt. „Podstawy technologii chemicznej” odegrał bardzo ważną rolę w rozwoju kierunku studiów „technologia chemiczna” w Polsce. Dzięki tej pracy do programu nauczania na tym kierunku studiów wprowadzono przedmiot: podstawy technologii chemicznej. Obecnie, zgodnie z uchwałą Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, jest on przedmiotem podstawowym w minimach programowych na kierunku studiów technologia chemiczna. Należy podkreślić, że działalność dydaktyczna Profesora nie ogranicza się tylko do macierzystej uczelni. Prowadził On wykłady na Wydziale Technologii i Inżynierii Politechniki Krakowskiej oraz na Wydziale Ochrony Środowiska Politechniki Częstochowskiej, a także w instytutach naukowych.

Bardzo ważny i znaczący jest wkład Profesora w rozwój zaplecza naukowego przemysłu chemicznego. Był On członkiem wielu organów kolegialnych, doradczych, a zwłaszcza rad naukowych instytutów branżowych, takich jak: Instytut Nawozów Sztucznych w Puławach, Instytut Chemii Nieorganicznej w Gliwicach, Instytut

JM Rektor Politechniki Śląskiej, prof. Wojciech Zieliński i Dziekan Wydziału Chemicznego, prof. Jerzy Suwiński składają Jubilatowi gratulacje i życzenia

Podstaw Inżynierii Środowiska PAN w Zabrze, Instytut Chemii Fizycznej PAN w Warszawie, Centrum Stosowanej Chemii Nieorganicznej PAN i MP w Policach.

Nie do pominięcia jest również działalność Profesora w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego. Był on założycielem i pierwszym przewodniczącym Koła Uczelnianego SITPChem, a od szeregu lat jest wiceprezesem Gliwickiego Oddziału SITPChem.

Pod patronatem Stowarzyszenia, do dziś organizuje cykl wykładów pt. „Ścieżki ludzkiego myślenia”. Jest jednym z pierwszych Członków Honorowych SITPChem.

Prezes Jerzy Kropiwnicki przekazuje Profesorowi dyplom i gratulacje w imieniu Stowarzyszenia

Profesor Szarawara jest osobą wielce zasłużoną w rozwój nowych kadr naukowych, czego świadectwem jest promotorstwo 15. zakończonych doktoratów oraz opieka naukowa nad pięcioma pracami habilitacyjnymi osób z jego zespołów. Na podkreślenie zasługuje, może nie zawsze doceniana, ale niezmiernie ważna dla rozwoju młodej kadry, działalność opiniodawcza. Profesor recenzował 55 prac doktorskich oraz 41 prac habilitacyjnych. Przygotował ponadto 50 opinii o dorobku naukowym w związku z ubieganiem się o stanowiska i tytuły profesorskie. Daje to łącznie niebagatelną ilość blisko 150 opinii i recenzji. Liczba ta dalej rośnie.

Prężna działalność naukowa Profesora Szarawary i Jego uznanie w środowisku naukowym sprawiły, że był On członkiem Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych (dwie kadencje), członkiem Sekcji Technologii Chemicznej KBN, członkiem Komisji Nauk Chemicznych PAN i in. Dla Komitetu Badań Naukowych opracował ponad 130 recenzji wniosków o finansowanie projektów badawczych.

Wyrazem uznania za całokształt osiągnięć był tytuł *Doktora Honoris Causa Politechniki Szczecińskiej* nadany 19. stycznia 1998 roku

Po przejściu na emeryturę w 1994 roku, Profesor nie zrywa kontaktów z macierzystą uczelnią. W dalszym ciągu służy pomocą, wiedzą i olbrzymim doświadczeniem w rozwiązywaniu problemów naukowych swoich młodszych kolegów. W ostatnich latach jest kierownikiem czterech kilkuletnich grantów KBN realizowanych na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej. Niestrudzenie opracowuje także recenzje prac wykonywanych w ramach badań kierunkowych i badań własnych oraz recenzje prac dyplomowych. Prowadzi również zajęcia dydaktyczne w ramach studium doktoranckiego. Działalność ta daje wymierne i, w jeszcze większym stopniu, niewymierne korzyści dla Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej.

prof. dr hab. inż. Kazimierz KAŁUCKI,
prof. dr hab. inż. Witold GNOT, dr inż. Krzysztof JASTRZĄB

Pan Profesor
Józef SZARAWARA

„Nie bójmy się marzeń.
One są częścią naszego życia”
R. Rosa

Drogi Panie Profesorze!
Szanowny Jubilatcie!

Z pewnością nie należy Pan do ludzi, którzy boją się marzyć –
- marzył Pan o szczytach i stały się one częścią Pańskiego życia.

Z okazji 80-tych urodzin

z całego serca życzymy Panu spełnienia kolejnych, wspaniałych marzeń, a także

- radości czerpanej z wielobarwnej palety Pańskich zainteresowań,
- wielu dobrych wspomnień, aby dzięki nim można było przetrwać gorsze chwile,
- wychodzenia ponad to co praktyczne i rozkoszowania się tym co kryje się w każdym z nas i otaczającym nas świecie,
- pogody ducha, satysfakcji, życzliwości i wdzięczności otoczenia oraz zdrowia i wszelkiej pomyślności

fot. 5.

Za Zarząd Oddziału SITPChem.
Jerzy Kropiwnicki - Prezes

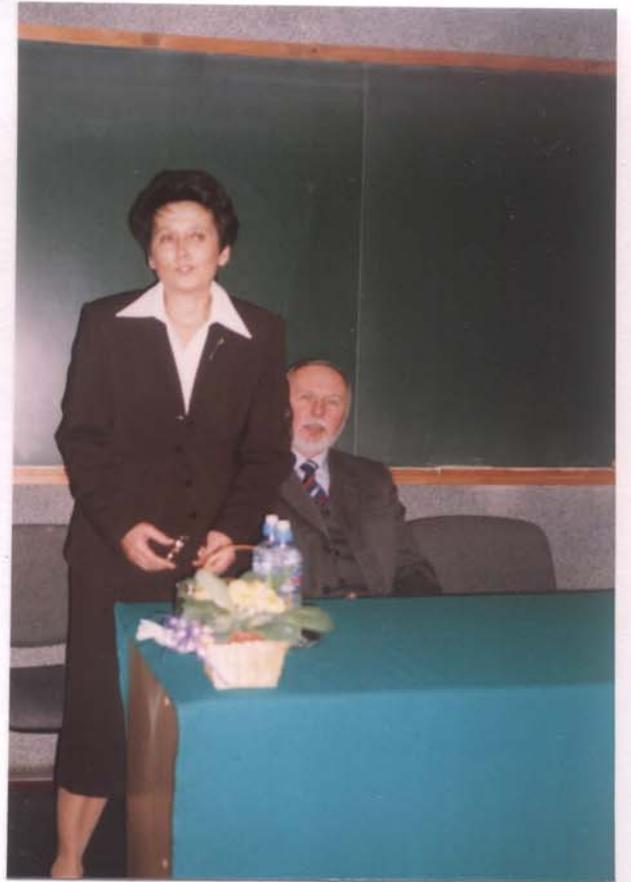
fot. 6.

fot. 1.

fot. 2.

fot. 3

fot. 4.

13 marca 2004 roku, tradycyjnie w audytorium im. prof. W. de-
suiadulskiego odbyło się uroczyste rozdanie dyplomów ukończe-
nia studiów na Wydziale Chemicznym absolwentom, którzy
ukończyli je w roku akademickim 2002/2003.

Za katedrą zasiadli: JM Rektor prof. dr hab. i uz. Wojciech Zi-
liński, Dziekan Wydziału prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński i Pro-
dziekan ds. studentów dr inż. Jadwiga Król. Na sali obok ab-
solwentów usiedli kierownicy katedr i przedstawiciele admi-
nistracji oraz rodzice absolwentów.

Po wystąpieniu Dziekana (fot. 1) i JM Rektora (fot. 2), odbyło się
wręczenie dyplomów. Dziekan i JM Rektor przedstawili poczyta-
nia dla dostosowania Wydziału i Politechniki do wymogów
obecnych czasów, w ciepłych słowach ugruntowywali wiarę ab-
solwentów wanego Wydziału w swoją wiedzę oraz złożyli gra-
tulacje i najlepsze życzenia.

Z rok JM Rektora, w obecności Dziekana, Pami Prodziekan
i dwojga przedstawicieli Samorządu Studenckiego, dyplomy
odebrało 121 absolwentów dziennych studiów magisterskich,
6 absolwentów wieczornych studiów inżynierskich i 1 ab-
solwentka studiów ekstermistycznych. Pami, tradycyjnie
z ręki Dziekana, otrzymały czerwone róże.

Po wystąpieniu Pami Prodziekan (fot. 3) odbyło się towarzy-
skie spotkanie w Sali Rady Wydziału (fot. 4).

15 marca 2004 roku w Sali Rady Wydziału Chemicznego odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej przedstawionej Radzie Wydziału Chemicznego przez mgr inż. Barbarę Bunikowską z Instytutu Chemii Nieorganicznej w Gliwicach.

**DZIEKAN I RADA WYDZIAŁU CHEMICZNEGO
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ W GLIWICACH**

mają zaszczyt zaprosić na

PUBLICZNĄ DYSKUSJĘ NAD ROZPRAWĄ DOKTORSKĄ

mgr inż. Barbary Bunikowskiej

pod tytułem

**Badania procesu oczyszczania solanki
metodą krystalizacji z reakcją chemiczną**

która odbędzie się 15 marca 2004 r. o godz. 11⁰⁰ w Sali Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. M. Strzody 9

PROMOTOR: Dr hab. inż. Piotr SYNOWIEC, Profesor Politechniki Śląskiej
RECENZENCI: Prof. dr hab. inż. Andrzej MATYNIA, Politechnika Wrocławska
Dr hab. inż. Jerzy PIOTROWSKI, Profesor Politechniki Śląskiej

Z pracą doktorską i opiniami recenzentów można zapoznać się w Czytelnicy Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

24 marca br. w Sali Rady Wydziału Chemicznego odbyło się kolokwium habilitacyjne dra inż. Marcina Turka, adiunkta w Katedrze Chemii i Technologii Nieorganicznej.

Doktor M. Turek przedstawił rozprawę habilitacyjną pod tytułem „Odsalanie w warunkach rzyżnia krystalizacji substancji trudno rozpuszczalnych”.

Recenzentami byli: prof. dr hab. inż. Michał Bodrek z Politechniki Śląskiej, prof. dr hab. inż. Władysław Kamiński z Politechniki Łódzkiej, prof. dr hab. inż. Józef Kubicki z Politechniki Wrocławskiej i prof. dr hab. inż. Andrzej Mianowski z Politechniki Śląskiej.

Rada Wydziału Chemicznego podjęła jednogłośnie uchwałę o nadaniu dr. inż. Mariemu Turkowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie technologii chemicznej. Centralna Komisja ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych zatwierdziła habilitację 29.08. br.

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 24 marca 2004 roku
zmarła w wieku 67 lat

dr inż. Janina DYLEWSKA
emerytowany adiunkt Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej

Nieodżałowany, długoletni, ceniony nauczyciel akademicki, człowiek wielkiej prawości, skromności i życzliwości, wychowawca i przyjaciel młodzieży.

Absolwentka Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej z roku 1960. Swoje zawodowe życie związała z Wydziałem Chemicznym od momentu ukończenia studiów do przejścia na emeryturę w roku 1997. W działalności naukowej specjalizowała się w zakresie elektrochemii stosowanej. W swym dorobku ma liczne publikacje, patenty, referaty na zjazdach naukowych oraz wiele opracowań badawczych dla przemysłu. W uznaniu zasług w pracy naukowej i dydaktycznej otrzymała nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz liczne nagrody Rektora Politechniki Śląskiej.

Cechy charakteru dr J. Dylewskiej i oddana praca pozwalają zachować Ją we wdzięcznej pamięci kolegów, wszystkich współpracowników i studentów.

**Kierownik i Pracownicy
Katedry Chemii
i Technologii Nieorganicznej**

**Dziekan i Rada
Wydziału Chemicznego**

**Rektor i Senat
Politechniki Śląskiej**

Msza św. żałobna zostanie odprawiona w kościele Św. Krzyża w Gliwicach 27 marca 2004 roku o godz. 9³⁰.
Pogrzeb odbędzie się na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach 27 marca 2004 roku o godzinie 12⁰⁰.

24 marca 2004 r. zmarła w wieku 67 lat
dr inż. Janina Dylewska, emerytowany
adiunkt Wydziału Chemicznego Politechniki
Śląskiej, nieodżałowany, długoletni nauczyciel
akademicki, człowiek wielkiej prawości,
skromności i życzliwości, wychowawca i przy-
jaciel młodzieży.

Studia na Wydziale Chemicznym ukończyła
w 1960 roku i od tego momentu swoje życie
zawodowe związała z Wydziałem Chemicznym
aż do przejścia na emeryturę w roku 1977.
W działalności naukowej specjalizowała się
w elektrochemii stosowanej. W swym dorob-
ku ma liczne publikacje, patenty referaty na
zjazdach naukowych oraz wiele opracowań ba-
dawczych dla przemysłu. W uznaniu zasług
w pracy naukowej i dydaktycznej otrzymała
nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższe-
go i Techniki oraz liczne nagrody Rektora Po-
litechniki Śląskiej.

Cechy charakteru i oddanie pracy zachowają
Ją we wdzięcznej pamięci kolegów, współpra-
cowników i studentów.

■ XII Konkurs Chemiczny

W dniach 20 marca i 5 kwietnia br. odbył się XII Konkurs Chemiczny dla młodzieży szkół średnich z regionu śląskiego, organizowany przez Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej w Gliwicach oraz Oddział Gliwicki

Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Patronat nad Konkursem sprawowali: Dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach - prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński, oraz Przewodniczący Oddziału Gliwickiego Polskiego Towarzystwa Chemicznego - dr hab. inż. Krzysztof Walczak.

Podobnie, jak w latach ubiegłych, Konkurs składał się z dwóch części - pisemnej i laboratoryjnej. Część pisemna (odbyła się w dniu 20 marca br.) miała charakter eliminacji, natomiast zadania laboratoryjne (5 kwietnia br.) stanowiły finał Konkursu. W eliminacjach wzięło udział 312 uczennic i uczniów z 66 szkół średnich. Co ciekawe (i ważne dla organizatorów), uczestnicy pochodzili nie tylko z regionu Śląska, ale także z Jasła, Tarnowa, Wadowic i innych miast południowej i zachodniej Polski (reprezentowane były województwa: opolskie, śląskie, małopolskie i podkarpackie). Świadczy to o utrzymującej na przestrzeni kilku już lat popularności Konkursu wśród młodzieży. Do części finałowej zakwalifikowało się 37 najlepszych uczestników i uczestniczek eliminacji. W części pisemnej Konkursu młodzież rozwiązywała zadania testowe i problemowe, natomiast w finale - niezbyt skomplikowane manualnie zadania laboratoryjne. Przed częścią pisemną Konkursu odbył się wykład popularnonaukowy dra inż. Andrzeja Wojewódki pt.: "Przemysłowe materiały wybuchowe" ilustrowany elektryzującymi słuchaczy pokazami. Konkurs był również - dla jego uczestników i ich nauczycieli - okazją do rozmów z władzami, pracownikami i studentami Wydziału. Laureatami trzech pierwszych miejsc w Konkursie zostali:

1. Adam Bzowski z IV LO im. S. Staszica w Sosnowcu
2. Karol Szymura z Zespołu Szkół nr 2 im. W. Korfańskiego w Jastrzębiu Zdroju
3. Bartłomiej Stec z I LO im. S. Leszczyńskiego z Jasła

Laureaci i finaliści otrzymali nagrody: pierwszych pięciu otrzymało promesy stypendium ufundowanego przez mgr inż. Zbigniewa Wróbla, Prezesa PKN ORLEN S.A. i członka Stowarzyszenia Przyjaciół Wydziału Chemicznego. Zgodnie z regulaminem stypendium, otrzyma je ten spośród posiadaczy promesy, który rozpocznie studia na naszym Wydziale w bieżącym roku. W przypadku, gdy więcej niż je-

den posiadacz promesy rozpocznie studia na naszym Wydziale, stypendium otrzyma ten, który uzyskał więcej punktów w Konkursie. Stypendium wynosi 500 zł miesięcznie i będzie wypłacane przez cały pierwszy rok studiów. Laureaci i finaliści otrzymali również nagrody rzeczowe ufundowane przez PKN ORLEN S.A. - głównego sponsora Konkursu oraz przez pozostałych sponsorów ("SYNTAL", PTChem, ZNP, NSZZ "Solidarność"). Były to: discmany, telefon komórkowy i książki o tematyce chemicznej. Finaliści Konkursu oraz ich opiekunowie byli również podejmowani obiadem przez organizatorów. Ponadto, zgodnie z uchwałą Senatu Uczelni, dziesięciu najlepszych uczestników konkursu uzyskało prawo przyjęcia na studia na naszym Wydziale bez egzaminu. Dodatkowo finaliści zainteresowani zakwaterowaniem w domu studenckim podczas studiów będą mieli pierwszeństwo w otrzymaniu miejsca (po spełnieniu wymaganych kryteriów). Wyróżniono również specjalnymi nagrodami nauczycieli chemii:

- mgr Bożenę Drapek z IV LO im. Staszica z Sosnowca za wkład pracy w przygotowanie zwycięzcy Konkursu (nagrodę ufundował ZNP);
- mgr Barbarę Chlipałą z III LO im. A. Mickiewicza w Tarnowie za wkład pracy w przygotowanie największej liczby finalistów Konkursu (fundatorzy nagrody: PTChem i NSZZ "Solidarność").

Zgodnie z umową zawartą dnia 8 maja 2003 roku pomiędzy PKN ORLEN S.A. a Wydziałem Chemicznym Politechniki Śląskiej, w auli głównej Politechniki i innych pomieszczeniach, w których odbywał się Konkurs umieszczone były banery i plansze z nazwą i logo Koncernu. Ponadto w trakcie uroczystego otwarcia Konkursu Dziekan Wydziału poinformował uczestników i ich opiekunów (nauczycieli chemii), iż głównym sponsorem Konkursu jest PKN "ORLEN", oraz że fundatorem najważniejszej i najbardziej prestiżowej nagrody Konkursu jest Prezes Koncernu - mgr inż. Zbigniew Wróbel. Rola koncernu w finansowej stronie Konkursu została również podkreślona w trakcie spotkania władz wydziału z nauczycielami (opiekunami uczestników Konkursu) oraz uroczystego wręczenia nagród konkursowych.

S. Krompiec

25 maja 2004 roku odbyło się wręczenie Odznaki „Zastuzoue-
mu dla Politechniki Śląskiej,” które JM Rektor przyznał 42.
osobom decyzją z 25 marca br.

Wśród odznaczonych znalazło się trzech nauczycieli akademe-
micznych z Wydziału Chemicznego:

dr inż. Andrzej Kosorek

dr inż. Marek Suolik

dr inż. Wojciech Sierpaukiewicz.

„Z życia Politechniki Śląskiej”, maj 2004, nr 8 (138)

■ Rektorskie granty habilitacyjne

W dniu 27 maja br. w Rektoracie miało miej-
sce uroczyste wręczenie dyplomów przyzna-
nia rektorskich grantów habilitacyjnych,
które prowadził Prorektor ds. Nauki i Współ-
pracy z Przemysłem, prof. dr hab. inż. Marian
Dolipski.

W swoim wystąpieniu Prorektor podkreślił
 wagę, jaką Uczelnia przywiązuje do podwyż-
szania poziomu naukowego kadry nauczycieli
akademickich, upatrując w tym procesie głów-
ny środek podwyższania jakości kształcenia i
poziomu Uczelni. Wyraził też nadzieję, że
przyznane granty zaowocują skutecznym prze-
prowadzeniem przewodów habilitacyjnych.

Rektorskie granty habilitacyjne, w wysokości 20 tys. zł,
otrzymato drogą konkursu 18. adiunktów.

Z Wydziału Chemicznego otrzymali je:

dr inż. Janusz Wojcila

dr inż. Marek Suolik.

W dniu 14 czerwca br. odbyła się w Sali Rady Wydziału Chemicznego publiczna obrona pracy doktorskiej przedstawionej Radzie Wydziału Chemicznego przez mgr inż. Beatę Fryczkowską z Akademii Humanistyczno-Tedniczej w Bielsku-Białej.

Temat pracy doktorskiej:

**BADANIA NAD SYNTEZĄ I WŁAŚCIWOŚCIAMI SOLI
2-(N-ACYLOAMINO)WINYLOFOSFONIOWYCH
I ICH POCHODNYCH**

Promotor:

Prof. dr hab. inż. Roman MAZURKIEWICZ,
Politechnika Śląska

Recenzenci:

Prof. dr hab. Jan EPSZTAJN
Uniwersytet Łódzki

Prof. dr hab. inż. Wojciech ZIELIŃSKI
Politechnika Śląska

Z pracą doktorską i opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni
Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

**KOMITET INŻYNIERII CHEMICZNEJ
I PROCESOWEJ PAN**

POLITECHNIKA ŚLĄSKA w GLIWICACH

Katedra Inżynierii Chemicznej i Procesowej

Katedra Aparatury Chemicznej i Procesowej

INSTYTUT INŻYNIERII CHEMICZNEJ PAN

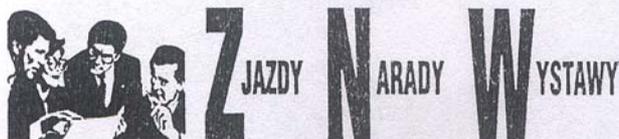
XVIII Ogólnopolska Konferencja Naukowa

Inżynierii Chemicznej i Procesowej

15 – 18 czerwca 2004

Komunikat nr 1

XVIII Ogólnopolska Konferencja Naukowa Inżynierii Chemicznej i Procesowej Gliwice – Szczyrk, 15–18 czerwca 2004

W dniach od 15 do 25 czerwca 2004 r. odbyła się w Centrum Kongresów i Rekreacji „Orle Gniazdo” w Szczyrku konferencja poświęcona szeroko pojętej inżynierii chemicznej i procesowej, zorganizowana przez dwie katedry Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej: Katedrę Inżynierii Chemicznej i Procesowej oraz Katedrę Aparatury Chemicznej i Procesowej, przy współudziale Instytutu Inżynierii Chemicznej PAN. W konferencji uczestniczyło ogółem 311 osób, w tym dziewięciu gości z zagranicy (Chiny, Czechy, Holandia, Niemcy i Ukraina).

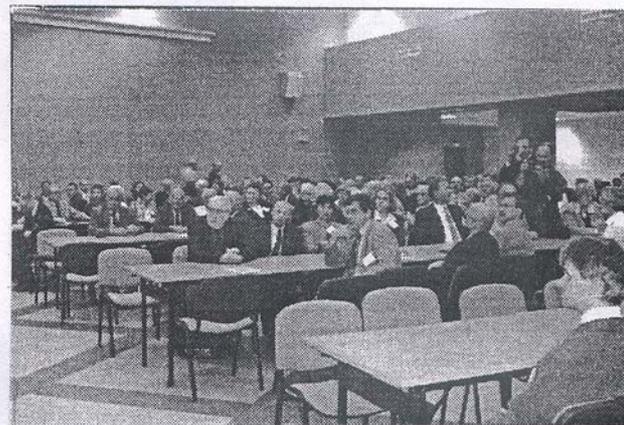
Motto Konferencji „Od procesów do produktów” odzwierciedlało obecne tendencje występujące w inżynierii chemicznej, stojące w obliczu nieuniknionej transformacji z dyscypliny zajmującej się procesami makroskopowymi w kierunku nauki opartej o zjawiska molekularne. Uczestnicy będący przeważnie pracownikami wyższych uczelni i ośrodków PAN zaprezentowali obok klasycznych zagadnień inżynierii chemicznej tematykę związaną z inżynierią materiałową, czystymi technologiami, ochroną zdrowia i środowiska, produkcją żywności, a nawet z naukami biologicznymi.

Konferencję otworzyli wspólnie przewodniczący Komitetu Inżynierii Chemicznej i Procesowej PAN – *prof. dr hab. inż. Czesław Strumiłło* i przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Konferencji – *prof. dr hab. inż. Andrzej Jarzębski* (Fot. 1). Wygłoszono 18 referatów plenarnych i tematycznych oraz przedstawiono 312 plakatów. Referaty poświęcone były kluczowym zagadnieniom inżynierii chemicznej i dyscyplin pokrewnych. Obrady prowadzone były w jednej dużej sali konferencyjnej (Fot. 2), a plakaty prezentowano na trzech sesjach w dwóch odrębnych pomieszczeniach (sesja I – biotechnologia, ochrona środowiska, procesy dyfuzyjne, reaktory chemiczne i kataliza, sesja II – przepływy jedno- i wielofazowe, reologia mieszanie, suszenie i krystalizacja oraz sesja III – operacje cieplne, separacja, operacje mechaniczne i inne). Na obradach obecni byli przedstawiciele firm: *Fluor*, *Rafinerii Trzebinia* (grupa ORLEN), *NILU Polska*, *Mettler Toledo* i *ABE Marketing*, przy czym dwie firmy wymienione jako pierwsze były oficjalnymi sponsorami Konferencji. Obrady zaszczylił na krótko swoją obecnością były Premier RP *prof. dr hab. inż. Jerzy Buzek*, związany zawodowo z inżynierią chemiczną. Dyskusja panelowa prowadzona pod przewodnictwem *prof. dr hab. inż. Czesława Strumiłły*, w której skupiono się nad przyszłością i perspektywami inżynierii chemicznej w Polsce stanowiła podsumowanie obrad. Miłym akcentem był połączony z ogniskiem występ zespołu regionalnego „Roztoka”.

Pełne teksty materiałów konferencyjnych zostały wydane w *Inżynierii Chemicznej i Procesowej* (zeszyt 3/1, 25, 527–968, 2004, zeszyt 3/2, 25, 969–1422, 2004, część 3/3, 25, 1423–1872, 2004, część 3/4, 25, 1873–2069, 2004) oraz w numerze specjalnym *Inżynierii i Aparatury Chemicznej* zaty-

Fot. 1. Otwarcie obrad

Fot. 2. Sesja plenarna

tulowanym: „Postępy inżynierii chemicznej i procesowej – 2001–2003” (43, 3s, 1–197, 2004). Poniżej przedstawiono w kolejności alfabetycznej nazwisk autorów wykaz wygłoszonych referatów plenarnych i tematycznych.

1. *Dorota Antos* – Chromatografia jako operacja jednostkowa w inżynierii chemicznej.
2. *A.A. Broekhuis* – Product engineering – from molecule to product.
3. *Henryk Górecki* – Rola i zadania technologii chemicznej w restrukturyzacji przemysłu chemicznego.
4. *Leon Gradoń, Albert Podgórski* – Otrzymywanie nanostrukturalnych cząstek do zastosowań medycznych.
5. *Rolf Hempelmann* – Electrochemical routes to nanomaterials.
6. *Bożenna Kawalec-Pietrenko* – Trójfazowe reaktory airlift.
7. *Andrzej B. Koltuniewicz* – Przegląd współczesnych zastosowań procesów membranowych.
8. *Stefan Jan Kowalski* – Procesy suszenia w ujęciu termomechanicznym.
9. *Liliana Krzystek* – Zastosowanie modelowania matematycznego w opisie metabolizmu drobnoustrojów.

10. *Beata Michalkiewicz, Janusz Ziebro* – Nieklasyczne, perspektywiczne metody otrzymywania metanolu i formaldehydu.
11. *Eugeniusz Molga* – Zastosowanie sieci neuronowych w inżynierii reaktorów chemicznych.
12. *Albert Podgórski* – Mechanika aerozoli i teoria filtracji wgłębnej.
13. *Stanisław Sieniutycz* – Highly nonlinear transport phenomena in the presence of chemical reactions.
14. *U. Strauch, O. Brettschneider, R. Thiele, H. Thielert, G. Woźny* – From process optimization to design optimization. A new approach to find an optimal plant design.
15. *Waldemar Szeja* – Nowoczesne metody w projektowaniu procesowym firmy Fluor.
16. *Jacek Tyczkowski* – Wyzwania przed inżynierią chemiczną i procesową XXI wieku.
17. *Klaas Roelof Westerterp, Eugeniusz Molga* – Runaway prevention in liquid-liquid semibatch reactors.
18. *Dorota Witrowa-Rajchert* – Rehydracja jako wskaźnik zmian zachodzących w tkance roślinnej w czasie suszenia.

Przygotował: dr inż. Andrzej Gierczycki

Zdjęcia: dr inż. Janusz Wójcik